

Głos Wielkopolski

Rok I

Poznań, piątek, 27 kwietnia 1945

Nr 60

Na nowych drogach pracy społecznej

„Następne pokolenia muszą być zdolne do świadomego kierowania ewolucją społeczną, jeżeli cywilizacja nasza ma uniknąć tragicznych katastrof.”

Florian Znanięcki: „Ludzie terazniejsi.”

Społeczność ludzka naszego wieku przechodzi olbrzymie przeobrażenia. Wojna i wynikające z niej wzloty i upadki prowadzą do konieczności opanowania życia społecznego, jeżeli życie to ma być nową erą cywilizacji, jeżeli ma być czynnikiem twórczym i ma prowadzić ku lepszej przyszłości. W spełnieniu tak nakreślonych zadań, każda jednostka musi odgrywać rolę czynną, co zresztą obok zadań uczestniczenia jednostki w sprawach narodu i państwa jest istotą demokracji.

Realizacja nowego programu społecznego — oto dziedzina, którą do głębi trzeba przemysleć, oto praca, której musimy dokończyć.

Praca społeczna w Polsce do r. 1939 rozbiła się na dwa zasadnicze nurty. Pierwszy nurt dążył do sprawiedliwości społecznej i nie brak było szczerych zamierzeń i wysiłków, zmierzających do urzeczywistnienia tych pragnień. Nurt drugi tworzyły fałszywa ambicja, sobkostwo, błędne pojęcia rządu oraz świadoma gra czynników, przeciwstawiających się wszelkim zdrowym zamierzeniom reszty społeczeństwa. W gadaniu i gmatwaniu gubiono właściwy nurt, płynąc po wodach płytkich, budując tamy i waląc sobie kłody pod nogi. [Rzeczwijsze jednostki na próżno wołały: „Robić — mniej gadać” — głos ich szedł w próżnię, zamęt ideowy pogłębiał się, prowadząc do niechybnej katastrofy.]

Ale oto zrodziło się nowe życie. Ocknął się nurt społeczny, który nie mniejszych doznał zniszczeń, aniżeli dała jej wojna pod względem materialnym. Wielka idea współpracy wszystkich warstw odżyła i czeka urzeczywistnienia. Do tego rodzaju pracy nie trzeba malkontentów, trzeba ludzi młodych i zdrowych duchowo, trzeba oceny rzeczywistości poprzez rozsądek, trzeba tytanicznej siły, idealizmu twórczego i etycznego, aby w najkrótszym czasie nadrobić zaległości spowodowane okupacją. Chłop, rzemieślnik, inteligent mają być współtwórcami nowego życia społecznego, mają kształtować nowego człowieka, zdolnego dokonać głębokich przemian. Do współpracy stanęła — niedoceniana dawniej i odsuwana rozmyślnie od tych zagadnień — młodzież. Wróciła wiara w jej zdolności twórcze, a jej ideowość — dawniej rozrzutnie marnowana — znajduje dzisiaj swój głęboki sens w pracy pozytywnej.

Zorganizowano się w ramach wielkich grup, przez co praca społeczna zyska na sile. Przystąpiono do realizacji zagadnień społecznych na tle nowej rzeczywistości w myśl solidaryzmu społecznego i współpracy z blokiem narodów słowiańskich. Życie gospodarcze zaczęto regulować poprzez czynniki społeczne, w pierwszym rzędzie przez spółdzielczość. Z satysfakcją notujemy dalej zdrowe zamierzenia czy to Wydziału Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego projektującego umieszczenia na koloniach 20 tysięcy dzieci, czy też przeznaczenie majątków poniemieckich i dworów na „Domy Dziecka”, szkoły, ochronki i domy dla starców.

Ale to wszystko to drobna tylko część zadań, jakie stoją przed nami. Wróciliśmy do morza i na prastarą granicę na Odrze i Nisie. Nie zapominajmy, że Traktat Wersalski pozostawił poza granicami 8% obszaru Wielkopolski i trzecią część 38% dawnego obszaru Pomorza, nie zapominajmy również, że na zachodnich rubieżach Wielkopolski ucisk germanizacyjny był największy. Życie społeczne musi promieniować na te tereny, gdyż na nich

Berlin w kleszczach!

Na półwyspie Zelandzkim zdobyto twierdzę i miasto portowe Piławę. — Armia Czerwona uwolniła francuskiego prezesa rady ministrów Herriota.

Komunikat Radzieckiego Biura Informacyjnego z dnia 25 kwietnia:

25-go kwietnia wojska 3-go Frontu Białoruskiego zdobyły ostatni punkt obrony Niemców na Półwyspie Zelandzkim — miasto i twierdzę Piławę — wielki port i wojskową bazę morską Niemców na Morzu Bałtyckim i zajęły miejscowości Lochstadt, Neuheuser, Himmelreich, Plantage i Kamstigal.

Wojska 1-go Frontu Białoruskiego przecięły wszystkie drogi, prowadzące z Berlina na zachód i 25-go kwietnia połączyły się na północny zachód od Poczdamu z wojskami 1-go Frontu Ukraińskiego. W ten sposób Berlin został całkowicie otoczony.

W toku walk wojska 1-go Frontu Białoruskiego zdobyły miasta Elstahl, Rorbeck, Markwardt i zajęły przedmieścia Berlina — Falkensee, Falkenhagen, Lager-Doeberritz. Jednocześnie wojska frontu prowadziły walki uliczne w północnej, wschodniej i południowo-wschodniej części Berlina. Zostały zdobyte dzielnice Treptow i Britz. Na południowy zachód od Frankfurtu nad Odrą wojska frontu w walkach zajęły miasta Muelrose i Fridland. 24-go kwietnia wojska frontu wzięły w walkach do niewoli ponad 3500 niemieckich żołnierzy i oficerów oraz następującą zdobycz: samolotów — 297, dział polowych — 110, samochodów — 1130, parowozów — 16, wagonów kolejowych — 1311.

Wojska 1-go Frontu Ukraińskiego w walkach zajęły miasto Ketzin i w południowo-zachodniej części Berlina dzielnice Lichterfelde i Zehlendorf. Na północ

od miasta Kottbus wojska frontu zajęły przeszło 40 miejscowości, w tej liczbie miasto Peitz i większe miejscowości Disen, Burg, Krausnik, Brizen. Na północny zachód od Drezna wojska frontu sforsowały rzekę Łabę i na zachodnim brzegu rzeki zajęły miasto Riza. W rejonie Bautzen nasze wojska odparowały kontrataki znacznych sił piechoty i czołgów nieprzyjaciela i zadały mu ciężkie straty. W walkach 24-go kwietnia wojska frontu wzięły do niewoli ponad 3000 niemieckich żołnierzy i oficerów, a także 22 samoloty i 70 dział polowych.

Na zachód od Berlina wojska 1-go Frontu Ukraińskiego oswobodziły znajdujące się w niewoli niemieckiej byłego prezesa rady ministrów Republiki Francuskiej Herriota.

Na terytorium Czechosłowacji, na północny zachód od miasta Godonin wojska 2-go Frontu Ukraińskiego, kontynuując natarcie zajęły przeszło 50 miejscowości, wśród nich Mieszowice, Lingartske, Ważani, Błazowice, Twarożna, Liszen, Czernowice, Prizzhenice, Ostopowice, Omice i wszczęły walki na przedmieściach miasta Brna. Na lotnisku na południowy wschód od Brna wojska frontu zdobyły 18 samolotów nieprzyjaciela.

Na innych odcinkach frontu walki o charakterze lokalnym i działania zwiadowców.

24-go kwietnia na wszystkich frontach uszkodzono i zniszczono 76 czołgów niemieckich i dział samochodowych. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwlotniczej zestrzelono 90 samolotów nieprzyjaciela.

Otwarcie konferencji w San-Francisco

Polska nie jest reprezentowana

Waszyngton, 26. 4. — Oczekiwana przez świat cała konferencja w San Francisco, mająca być podwaliną pod organizację przyszłego pokoju świata, zebrała się w dniu 25 kwietnia rb. Konferencję otworzył sekretarz stanu — Stettinius, mówiąc, że „w rękach konferencji leżą nasze nadzieje i trwałe pokój całego świata”. Następnie przemówił (przez radio) prezydent Truman, akcentując odpowiedzialne i szlachetne zadania konferencji.

Wśród 46 delegacji różnych państw nie ma delegacji polskiej. Na fakt ten zwracają uwagę dzienniki całego świata. W związku ze sprawą polską, odbyła się konferencja ministrów spraw zagranicznych Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Nie jest wykluczone, że w sprawie polskiej zajdzie pomyślny zwrot i Polska będzie reprezentowana na konferencji w San Francisco.

Sprawa polska przedmiotem obrad mężów stanu

Waszyngton, 25. 4. — Agencja TASS donosi, że Biały Dom złożył przedstawicielom prasy następujące oświadczenie: „Prezydent Truman dwukrotnie przyjął zastępcę przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych Związku Radzieckiego i Komisarza Ludowego Spraw Zagranicznych Mołotowa. Sekretarz Stanu odbywał narady z Komisarzem Ludowym Spraw Zagranicznych Związku Radzieckiego Mołotowem w czasie jego krótkiego pobytu w Waszyngtonie, oraz z Ministrem Spraw Zagranicznych Zjednoczo-

nego Królestwa Brytyjskiego Edenem — w sprawie polskiej i w sprawach związanych z konferencją w San Francisco.

Ze względu na ograniczony czas jakim rozporządzano w Waszyngtonie przed otwarciem konferencji w San Francisco i dla umożliwienia Komisarzowi Spraw Zagranicznych Związku Radzieckiego Mołotowowi naradzenia się z jego rządem po tych rokowaniach, trzej ministrowie spraw zagranicznych kontynuować będą omawianie polskiego problemu w San Francisco. (Polpress)

hitlerizm poczynił największe szczyby. Na drugim planie znajdują się kwestie społeczne, związane z reformą rolną, urzeczywistniająca tęsknotę chłopów za ziemią. Przybywa na teren nasz ponad 200 tys. repartiantów zza Bugu, którzy nie mogą czuć się tu obco i muszą być wciągnięci do współpracy. Akcji społecznej oczekują powracający z terenów byłego Gen. Gubernatorstwa, mający słuszne prawo powrotu do opuszczonych domów i warsztatów pracy. (W czasie wojny większość nie pracowała w swoim zawodzie). Wypełnienie luk, powstałych przez wojnę na odcinku

oświaty, praca nad uzupełnieniem oświaty dorosłych, odcinek życia młodzieży, oto zadania wielkie, oto program pracy społecznej na najbliższą metę.

Praca nasza jako prasy, byłaby niepełna, gdybyśmy nie doceniali wielkiej roli, jaką w życiu dzisiejszym odgrywają grupy społeczne. Jako pismo Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” które za cel stawia sobie m. in. podniesienie ogólnego poziomu wiedzy społecznej — otwieramy specjalny dział poświęcony sprawom społecznym. Zadaniem naszym jest nie tylko informowanie o zagadnieniach społecz-

XI-ta sesja Rady Najwyższej ZSRR

Dnia 24 kwietnia odbyło się w sali posiedzeń Rady Najwyższej w Kremle otwarcie XI sesji Rady Najwyższej ZSRR.

Ukazanie się w loży Przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych Marszałka Stalina oraz członków Prezydium Rady Najwyższej i członków Rządu ZSRR zebrani przywitani burzliwymi oklaskami.

Przewodniczący Rady Narodowości ZSRR, N. Szernik wygłosił przemówienie poświęcone pamięci F. D. Roosevelta. Po przemówieniu obecni uczcili pamięć F. Roosevelta przez powstanie.

Referat o budżecie państwowym na rok 1945 oraz o wykonaniu budżetu państwowego na rok 1943 i 1944 wygłosił Komisarz Ludowy Finansów ZSRR A. Zwierew.

Znamienne wyjaśnienie

Moskwa, 25. 4. — Agencja TASS donosi: Pewne odłamy prasy, m. in. londyńska gazeta „Sunday Times”, rozsiewa wieści, jakoby na konferencji krymskiej zdecydowano, że na konferencję w San Francisco mogą być zaproszeni wyłącznie przedstawiciele zrekonstruowanego rządu polskiego, a nie mogą być zaproszeni przedstawiciele Rządu Tymczasowego w Warszawie.

Agencja TASS oświadcza, że wiadomości tego rodzaju całkowicie nie odpowiadają rzeczywistości. Na konferencji krymskiej sprawa ta nie tylko nie została zdecydowana, ale wogóle nie była poruszana.

W ten sposób decyzje konferencji krymskiej nie mogą być przeszkodą, w zaproszeniu na konferencję w San Francisco przedstawicieli Tymczasowego Rządu Polskiego.

Na froncie włoskim

Londyn, 26. 4. — Na froncie włoskim wojska sprzymierzonych w koncentrycznym ataku zbliżają się do Verony, Padwy i Wenecji. Wczoraj wzięto do niewoli dwóch generałów niemieckich. W końcowych walkach we Włoszech oddziały niemieckie nie wykazują już żadnej dyscypliny. Marszałek Alexander wydał odezwę do partyzantów włoskich walczących na tyłach frontu, aby zważali na komunikaty radiowe, w których podawane są dla nich specjalne instrukcje.

Operacje wojenne na Dalekim Wschodzie

Londyn, 26. 4. — (Polpress). 3/4 wyspy Okinawa znajduje się w rękach amerykańskich.

Na wyspie Mindanao (Filipiny) oddziały amerykańskie rozbiły garnizon japoński na dwie części; w wyniku zaciętych walk padło 11 000 żołnierzy japońskich, a 3500 wzięto do niewoli.

Formacja „Super-Fortec” zbombardowała jedną z przemysłowych dzielnic Tokio. Siedem dzielnic tego miasta zostało wskutek nalotów doszczętnie zniszczonych. W gruzach leży 500 000 domów.

Szwecja zamknęła granicę

Sztokholm, 26. 4. — Rząd szwedzki wobec coraz liczniejszego napływu uciekinierów niemieckich z Norwegii, obstarwił zachodnią granicę państwa specjalnie wzmocnioną strażą.

nych, ale żywa współpraca z poszczególnymi grupami oraz omawianie ważnych problemów życia społecznego. Aby temu zadaniu sprostać, prosimy o współpracę Czytelników oraz zainteresowane grupy. (Wszelkie informacje tego rodzaju prosimy kierować do „Działu Spraw Społecznych”). Być może, że w ten sposób przyczynimy się do zharmonizowania obecnego życia oraz weźmiemy udział w procesie kształtowania ludzi, aby poprzez społeczne przemiany stworzyć nową, lepszą cywilizację.

Józef Tułasiewicz

